

Beslutspromemoria –ändrade föreskrifter om insättningsgaranti

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) beslutar om ändringar i bilagan till Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti. Ändringarna innebär att en reviderad modell för beräkning av insättningsgarantiavgiften införs.

Den reviderade avgiftsmodellen förväntas öka institutens incitament för minskat risktagande.

Föreskrifterna träder i kraft den 1 januari 2021.

Innehållsförteckning

1	Utgångspunkter	1
1.1	Bakgrund	1
1.1.1	Insättningsgarantin	1
1.1.2	Avgifter för insättningsgarantin	1
1.1.3	Beräkningen av avgiften	1
1.2	Målet med ändringen av föreskrifterna	2
1.3	Regleringsalternativ	2
1.4	Rättsliga förutsättningar	2
1.5	Ärendets beredning	2
2	Motivering och överväganden	3
2.1	Eba:s riktlinjer och nuvarande avgiftsmodell	3
2.2	Överväganden inför valet att besluta om en reviderad avgiftsmodell	6
2.3	Reviderad avgiftsmodell	6
2.3.1	Beräkning av summerade riskvikter	7
2.3.2	Riskindikatorer vid beräkning av sammanlagd riskpoäng	9
2.3.3	Indikatorvikter vid beräkning av sammanlagd riskpoäng	12
2.3.4	Fördelning av individuell riskpoäng	14
2.3.5	Beräkning av riskindikatorerna	18
2.4	Ikraftträdande	21
3	Konsekvenser	23
3.1	Allmänt	23
3.2	Konsekvenserna för samhället	23
3.3	Konsekvenserna för insättarna	23
3.4	Konsekvenserna för instituten	23
3.4.1	Allmänt	23
3.4.2	Administrativa kostnader	23
3.4.3	Förändrade avgifter	24
3.5	Konsekvenserna för Riksgälden	24
3.6	Överensstämmelse med unionsrätten	24

1 Utgångspunkter

1.1 Bakgrund

1.1.1 Insättningsgarantin

Riksgälden är garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.¹ Insättningsgarantin innebär att kunders insättningar på konton hos kreditinstitut och värdepappersbolag, som har Finansinspektionens tillstånd att ta emot kunders medel på konto, skyddas vid ett instituts konkurs eller när Finansinspektionen beslutat att garantin ska träda in. Garantin ersätter kapital och upplupen ränta upp till ett visst maximalt belopp per person och institut. Till grund för lagen om insättningsgaranti ligger insättningsgarantidirektivet².

Syftet med insättningsgarantin är att bidra till konsumentskyddet och till stabilitet i det finansiella systemet.

1.1.2 Avgifter för insättningsgarantin

Varje institut som omfattas av insättningsgarantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten (12 § lagen om insättningsgaranti). Enligt samma bestämmelse ska institutens sammanlagda avgifter för ett år uppgå till 0,1 procent av institutens samlade garanterade insättningar. Medlen förvaltas i en särskild fond, insättningsgarantifonden. De i insättningsgarantifonden behållna avgiftsmedlen ska uppgå till ett belopp som motsvarar minst 0,8 procent av de sammanlagda garanterade insättningarna (15 a § lagen om insättningsgaranti).

1.1.3 Beräkningen av avgiften

Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska baseras på institutets sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del de omfattas av garantin, och ska bestämmas med hänsyn till institutets risknivå (13 § andra stycket lagen om insättningsgaranti).

I enlighet med artikel 13.2 i insättningsgarantidirektivet får insättningsgarantisystemen använda egna riskbaserade metoder för att fastställa och beräkna institutens riskbaserade avgifter. Den metod som tillämpas behöver dock ta hänsyn till de riktlinjer för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem som Europeiska bankmyndigheten (Eba) har utfärdat (Eba:s riktlinjer).³ Enligt Eba:s riktlinjer ska den modell som

¹ Se 1 § förordningen (2007:1447) med instruktion för Riksgäldskontoret.

² Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning).

³ EBA/GL/2015/10.

används vid beräkningen av avgiften utformas så att institutens incitament till överdrivet risktagande minskas.

Sverige har implementerat en riskbaserad avgiftsmodell i enlighet med Eba:s riktlinjer. Beräkningen av avgifter för den svenska insättningsgarantin regleras i 4 kap. Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti.

1.2 Målet med ändringen av föreskrifterna

Målet med ändringen av föreskrifterna är att öka institutens incitament för minskat risktagande.

1.3 Regleringsalternativ

En förutsättning för att kunna revidera modellen för beräkningen av avgiften för insättningsgarantin är att det sker en ändring i befintliga föreskrifter. Andra alternativ till reglering, såsom allmänna råd eller andra vägledande dokument, saknas mot den bakgrunden.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Riksgäldens bemyndigande att meddela föreskrifter om beräkningen av avgifterna för insättningsgarantin finns i 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti. Riksgäldens bemyndigande innebär att myndigheten får - genom föreskrifter - ta fram en avgiftsmodell som utifrån institutens risknivå fördelar det lagstadgade kravet om ett årligt totalt avgiftsuttag om 0,1 procent av institutens samlade garanterade insättningar.

1.5 Ärendets beredning

Den 18 juni 2020 remitterade Riksgälden ett förslag till ändrade föreskrifter om insättningsgaranti.

Den 9 oktober 2020 kompletteringsremitterade Riksgälden ett reviderat förslag. Den 15 oktober 2020 hölls ett remissmöte avseende den kompletterande remissen.

Totalt nio organisationer och myndigheter har yttrat sig.

Riksgälden har övervägt samtliga framförda remissynpunkter, men redogör bara för de mest väsentliga synpunkterna i denna beslutspromemoria.

2 Motivering och överväganden

I det följande redogörs för Riksgäldens motiveringar och ställningstaganden i fråga om de aktuella föreskrifterna.

2.1 Eba:s riktlinjer och nuvarande avgiftsmodell

Eba:s riktlinjer innehåller en modell som bygger på åtta obligatoriska riskindikatorer inom fem olika riskkategorier. I Tabell 1 nedan redovisas riskkategorierna och riskindikatorerna. De fyra första riskkategorierna avser sannolikheten för att ett visst institut fallerar medan den sista kategorin avser den förväntade förlusten för garantin givet att institutet fallerar. Av tabellen framgår också den minsta respektive högsta vikt som respektive riskindikator ska sättas enligt Eba:s riktlinjer.

Tabell 1. Riskkategorier och obligatoriska riskindikatorer enligt Eba:s riktlinjer

Riskkategori	Obligatoriska Riskindikator	Indikatorvikt	
		Min	Max
Sannolikhet för insättningsgarantins aktivering (Sannolikhet för fallissemang)			
Kapital	Bruttosoliditet	9 %	12 %
	Kärnprimärkapitalkvot eller kapitalkravskvot	9 %	12 %
Likviditet och finansiering	Likviditetstäckningsgrad (LCR)	9 % *	12 %*
	Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)	9 %*	12 %*
Tillgångskvalitet	Andel nödlidande lån	13 %	18 %
	Riskviktade tillgångar / totala tillgångar	6,5 %	8,5 %
Affärsmodell och styrning	Avkastning på totalt kapital	6,5 %	8,5 %
	Utfall givet insättningsgarantins aktivering (Förväntad förlust)		
Potentiell förlust för insättningsgarantin	Ej in-tecknade tillgångar / garanterade insättningar	13 %	17 %
Summerade indikatorvikter		75 %	100 %

* I Sverige har inte instituten haft något NSFR-krav. Riskindikatorn LCR, inom kategorin Likviditet och finansiering, har därför tilldelats dubbel indikatorvikt (24%).

Enligt Eba:s riktlinjer måste summan av indikatorvikterna för de obligatoriska riskindikatorerna uppgå till lägst 75 procent. Återstående 25 procent får fördelas på annat sätt, antingen på de obligatoriska riskindikatorer som anges i Tabell 1 eller på andra riskindikatorer. Vid en omfördelning får vikten för en obligatorisk riskindikator ökas med högst 15 procentenheter. Om en annan riskindikator än de som framgår av Eba:s riktlinjer används får den ges en riskvikt om högst 15 procent.⁴

I Riksgäldens nuvarande avgiftsmodell har vikterna för samtliga riskindikatorer fått det angivna maxvärdet i Tabell 1, med undantag för riskindikatorn LCR som har fått ett högre värde eftersom indikatorn NSFR inte har använts.

Inför Riksgäldens beslut om avgifter rapporterar instituten uppgifter till Riksgälden som ligger till grund för beräkningen av riskindikatorerna. Instituterna rangordnas från det med högst till det med lägst värde för varje riskindikator. Instituterna tilldelas därefter en riskpoäng (IRS) för varje riskindikator. För flertalet av riskindikatorerna (bruttosoliditet, kärnprimärkapitalkvot, andel nödlidande lån och riskviktade tillgångar / totala tillgångar) tilldelas instituten en riskpoäng om 0, 25, 50, 75 eller 100 utifrån nivån på respektive riskindikator i förhållande till nivån för de övriga instituten. De första 20 procenten av instituten, dvs. instituten med högst ranking, får 0 i riskpoäng, följande 20 procent får 25 i riskpoäng och så vidare.

För riskindikatorn LCR tilldelas en riskpoäng om 0 till institut som klarar det regulatoriska kravet på 100 procent medan institut som inte klarar det regulatoriska kravet får en riskpoäng om 100.

För riskindikatorn avkastning på totalt kapital tilldelas instituten en riskpoäng om 0 om avkastningen är inom intervallet 0 procent till 2 procent, en riskpoäng om 50 poäng för intervallet mellan 2 procent och 15 procent samt en riskpoäng om 100 om avkastningen är mindre än 0 procent eller högre än 15 procent.

För riskindikatorn ej in-tecknade tillgångar / garanterade insättningar, tilldelas en riskpoäng om 0 om nyckeltalet är större än 2, en riskpoäng om 50 om nyckeltalet är större än 1 men mindre än eller lika med 2 och, en riskpoäng om 100 om nyckeltalet är 1 eller mindre än 1.

När riskpoäng har tilldelats för samtliga riskindikatorer räknas en sammanlagd riskpoäng (ARS) ut genom att varje tilldelad riskpoäng viktas för att sedan summeras.

⁴ EBA/GL/2015/10, punkt 58.

När samtliga instituts sammanlagda riskpoäng har räknats ut tilldelas instituten en summerad riskvikt (ARW) baserat på hur deras sammanlagda riskpoäng förhåller sig till de övriga institutens sammanlagda riskpoäng enligt Tabell 2 nedan.

Tabell 2. Sammanlagd riskpoäng och summerad riskvikt

Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	Summerad riskvikt (ARW)
<20 %	70 %
≤ 20–35 %<	92 %
≤35–50 %<	114 %
≤50–65 %<	136 %
≤65–80 %<	158 %
≥80 %	180 %

Efter att alla institut har tilldelats en summerad riskvikt (ARW) beräknas avgiften för respektive institut enligt den formel som följer av 4 kap. 2 § Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

där

C_i = årlig avgift från institut 'i'

CR = avgiftssats

ARW_i = summerad riskvikt för institut 'i'

CD_i = garanterade insättningar för institut 'i'

μ = justeringskoefficient

Enligt 4 kap. 3 § Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti ska avgiftssatsen, CR, vara 0,1 procent och justeringskoefficienten, μ , ha det värde som leder till att institutens sammanlagda avgifter för ett år uppgår till ett belopp som motsvarar 0,1 procent av institutens sammanlagda garanterade insättningar.

2.2 Överväganden inför valet att besluta om en reviderad avgiftsmodell

Vid införandet av den nuvarande avgiftsmodellen uttalade Riksgälden att förändringarna i avgiftsmodellen bör ske i två steg. Som ett första steg infördes den nuvarande avgiftsmodellen. I ett andra steg skulle behovet av att revidera avgiftsmodellen i syfte att skapa en bättre incitamentsstruktur för minskad risk analyseras. Riksgälden har nu analyserat den nuvarande modellen, dels avseende modellens förmåga att mäta risk, dels avseende modellens förmåga att prissätta risk. Analysen av modellens förmåga att mäta risknivå har gjorts utifrån konventionell metodik för beräkning av kreditrisk. Analysen av modellens förmåga att prissätta risk har gjorts utifrån prissättningen på marknaden.

Slutsatsen av analysen är att det finns behov av att förbättra modellens förmåga att mäta risk. Riksgäldens bedömning är att skillnaden i avgifter mellan institut med olika beräknad risknivå är för låg enligt den nuvarande modellen. Riksgälden har därför funnit skäl att besluta om en reviderad modell för beräkning av insättningsgarantiavgifterna.

2.3 Reviderad avgiftsmodell

Riksgälden beslutar om ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti som innebär att hänsyn ska tas till följande riskkategorier och riskindikatorer vid beräkning av insättningsgarantiavgiften.

Tabell. 3 Riskkategorier och riskindikatorer

Kapital
Bruttosoliditet
Kärnprimärkapitalkvot
Likviditet och finansiering
Likviditetstäckningsgrad (LCR)
Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)
Tillgångskvalitet
Andel nödlidande lån
Affärsmodell och styrning
Riskviktade tillgångar / totala tillgångar

Avkastning totalt kapital
Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet
Systemviktigt institut
Ej intecknade tillgångar / garanterade insättningar

I det följande redogörs närmare för förändringarna av avgiftsmodellen.

2.3.1 Beräkning av summerade riskvikter

Riksgäldens ställningstagande: Ett instituts summerade riskvikt (ARW) ska beräknas i enlighet med följande intervallmetod där intervallen för sammanlagd riskpoäng (ARS) motsvarar en viss riskklass och summerad riskvikt (ARW).

Riskklass	Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	Summerad riskvikt (ARW)
1	ARS < 20	50 %
2	ARS ≤ 20,0 – 27,5 <	69 %
3	ARS ≤ 27,5 – 35,0 <	88 %
4	ARS ≤ 35,0 – 42,5 <	106 %
5	ARS ≤ 42,5 – 50,0 <	125 %
6	ARS ≤ 50,0 – 57,5 <	144 %
7	ARS ≤ 57,5 – 65,0 <	163 %
8	ARS ≤ 65,0 – 72,5 <	181 %
9	ARS ≤ 72,5	200 %

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot att öka antalet riskklasser, öka intervallet för summerade riskvikter och att övergå från relativa till absoluta intervall.

Svenska Bankföreningen anser dock att antalet riskklasser bör vara fler än det antal Riksgäldens föreslår för att ytterligare minska de tröskeleffekter som uppstår när ett institut förflyttas från en riskklass till en annan.

Riksgäldens skäl: Riksgälden anser att antalet riskklasser ska utökas, från nuvarande sex riskklasser, till nio. En ökning av antalet riskklasser medför en mer differentierad riskindelning samt minskar skillnaderna i avgift vid förflyttning mellan olika riskklasser. Snävare intervall gör det också enklare för ett institut att förflytta sig till en lägre riskklass. Antalet riskklasser skulle såsom Bankföreningen anser kunnat vara fler. Den skillnad i risknivå inom samma riskklass som erhålls vid användande av nio riskklasser motsvarar i stort de skillnader i risknivå som ryms inom konventionella kreditbetyg. Vid val av antalet riskklasser finns också ett antal praktiska aspekter relaterat till uttaget av avgiften att beakta. Riksgälden anser därför, till skillnad från Bankföreningen, att nio riskklasser är ändamålsenligt.

Riksgälden anser vidare att lägst respektive högst summerad riskvikt (ARW) ska vara 50 procent respektive 200 procent. Det innebär i förhållande till nuvarande modell att skillnaden mellan högsta och lägsta riskklass ökar från 2,6 till 4 gånger. Genom att öka skillnaden i avgift mellan lägsta och högsta riskklass skapas en bättre överensstämmelse med marknadsprissättningen. Ökningen är så stor som Eba:s riktlinjer tillåter men inte så stor att skillnader mellan högsta och lägsta riskklass fullt ut motsvarar marknadens prissättning.

Därutöver beslutas att riskklass och summerad riskvikt för ett institut (ARW) ska bestämmas utifrån absolut nivå på den sammanlagda riskpoängen (ARS) istället för i förhållande till övriga institut. Absoluta nivåer mäter enligt Riksgälden risknivån för respektive institut på ett bättre sätt. Att sätta absoluta gränsvärden istället för relativa gränsvärden förbättrar också förutsägbarheten eftersom den avgift som ett enskilt institut betalar inte i lika hög grad påverkas av hur andra institut ändrar sitt risktagande.

2.3.2 Riskindikatorer vid beräkning av sammanlagd riskpoäng

Riksgäldens ställningstagande: Beräkningen av ett instituts sammanlagda riskpoäng (ARS) ska även fortsättningsvis baseras på de riskindikatorer som anges i Eba:s riktlinjer samt på riskindikatorn, systemviktigt institut.

Med systemviktigt institut avses i dessa föreskrifter ett institut som av Riksgäldskontoret i den senast beslutade resolutionsplanen enligt lagen (2015:1016) om resolution har bedömts ha en väsentlig negativ påverkan på den finansiella stabiliteten och den reala ekonomin och om institutet skulle falla och därefter avvecklas genom konkurs eller likvidation. Inom riskkategorin likviditet och finansiering ska från och med avgiftsuttaget 2022 riskindikatorerna likviditetstäckningsgrad och stabil nettofinansieringskvot användas. Vid avgiftsuttaget 2021 ska endast riskindikatorn likviditetstäckningsgrad användas.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Remisspromemorian innehöll dock ett förslag om att kärnprimärkapitalkvot skulle ersättas av kapitalkravskvot som riskindikator inom riskkategorin kapital.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* tillstyrker förslaget, men anser att den lägre avgiften för de systemviktiga instituten inte bör omfördelas till de icke systemviktiga instituten.

Avanza Bank AB anser inte att de icke systemviktiga instituten utgör en högre risk för insättningsgarantisystemet endast av det skälet att de systemviktiga instituten har MREL-krav. Avanza anser vidare att kärnprimärkapitalkvot är mer riskkänsligt än kapitalkravskvot och avstyrker därför förslaget i den delen.

Finansbolagens förening anser att införandet av riskindikatorn systemviktigt institut innebär ett oproportionerligt gynnande av de större bankerna.

Sparbankernas Riksförbund menar att införandet av indikatorn systemviktigt institut inte bidrar till att öka incitamenten för minskat risktagande eftersom instituten inte kan påverka om institutet ska bedömas som systemviktigt eller inte av resolutionsmyndigheten. Sparbankernas Riksförbund avstyrker förslaget att ersätta kärnprimärkapitalkvot med kapitalkravskvot.

Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Samtliga riskkategorier som finns i Eba:s riktlinjer ska ingå i avgiftsmodellen. Dessa riskkategorier och de riskindikatorer de omfattar ska utgöra åtminstone 75 procent av vikten i avgiftsmodellen. Övriga 25 procent fördelas i enlighet med Eba:s riktlinjer på annat sätt.

Tillägg av riskindikator

I Eba:s riktlinjer är endast en av riskkategorierna, ”Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet”, ämnad att mäta insättningsgarantins förväntade förlust, givet att institutet fallerar. Denna riskkategori har i Eba:s riktlinjer en vikt på 17 procent och omfattar nyckeltalet ”Ej in-tecknade tillgångar / garanterade insättningar”. Övriga riskkategorier, som beaktar risken för fallissemang, utgör 83 procent av vikten i avgiftsmodellen. Enligt Riksgälden bör nyckeltal som speglar insättningsgarantins förväntade förlust, givet att ett institut fallerar, ha en större vikt i en riskbaserad avgiftsmodell.

Riksgälden anser också att en ny riskindikator ska införas, systemviktigt institut. Ett institut som av resolutionsmyndigheten har bedömts som systemviktigt förväntas i högre grad hanteras genom resolution om institutet skulle falla. Sannolikheten för att ett sådant institut får förebyggande statligt stöd är också högre än för ett institut som inte bedömts som systemviktigt. Ett institut som med en högre grad av sannolikhet skulle hanteras genom resolution eller bli föremål för förebyggande statligt stöd utgör en lägre risk för insättningsgarantisystemet.

Ett flertal remissinstanser har haft synpunkter på förslaget att införa riskindikatorn systemviktigt institut. Riksgälden instämmer i huvudsak i några av de synpunkter som har lämnats av remissinstanserna i denna del. Att risken bedöms vara lägre för vissa institut innebär inte per automatik att andra institut utgör en högre risk. Modellen för beräkning av insättningsgarantiavgiften som tas fram av Riksgälden är dock en metod för att fördela det lagstadgade kravet om ett totalt avgiftsuttag per år om 0,1 procent av institutens samlade garanterade insättningar. Ett instituts avgift påverkas av det skälet inte endast av institutets faktiska risk utan också av institutets risk i förhållande till andra institut. Det är utifrån dessa förutsättningar som Riksgälden har tagit fram en riskbaserad modell för beräkning av avgiften. Det går enligt Riksgälden inte att bortse från att ett institut som har bedömts som systemviktigt utgör en lägre risk för insättningsgarantisystemet. Det bör därför få genomslag i den riskbaserade avgiftsmodellen.

Som Sparbankernas Riksförbund har framfört så kan inte ett institut påverka om det ska bedömas som systemviktigt eller inte av resolutionsmyndigheten. Den bedömning som görs av

resolutionsmyndigheten har dock en påtaglig påverkan på den förväntade förlusten för insättningsgarantin. Enligt Riksgälden är det därför en bra indikator att använda i en riskbaserad avgiftsmodell inom insättningsgarantin.

Ändring av riskindikatorer

Eba:s riktlinjer möjliggör till viss del för respektive insättningsgarantisystem att bestämma vilka riskindikatorer som ska användas inom respektive riskkategori. Riksgälden bedömer att det finns skäl att genomföra en ändring i förhållande till nuvarande avgiftsmodell.

Flera remissinstanser har haft synpunkter på Riksgäldens förslag att ersätta riskindikatorn kärnprimärkapitalkvot med kapitalkravskvot. Riksgälden har på nytt övervägt förslaget och finner för närvarande inte skäl att byta ut kärnprimärkapitalkvot mot kapitalkravskvot. Det innebär att kärnprimärkapitalkvot - i enlighet med vad som gäller idag - även framöver ska användas som riskindikator inom riskkategorin kapital.

Riksgälden anser att stabil nettofinansieringskvot (NSFR) ska användas som riskindikator. I den nuvarande modellen används endast likviditetstäckningsgraden (LCR) inom riskkategorin likviditet och finansiering. LCR mäter ett instituts likviditetssituation på kort sikt, medan NSFR ger en bild av likviditetsbehovet på längre sikt. Genom att använda båda indikatorerna erhålls en mer nyanserad bild av ett instituts likviditet och finansiering. Riksgälden bedömer därför att även riskindikatorn NSFR ska användas så snart regelverket träder i kraft, vilket kommer att ske andra kvartalet 2021⁵. Det innebär att riskindikatorn NSFR kommer att användas första gången vid avgiftsuttaget 2022.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.

2.3.3 Indikatorvikter vid beräkning av sammanlagd riskpoäng

Riksgäldens ställningstagande: Varje riskindikator ska ha en indikatorvikt (IW), med vilken den för indikatorn tilldelade individuella riskpoängen (IRS) viktas. Instituterna ska tilldelas en individuell riskpoäng (IRSi) för respektive riskindikator. IRSi för ett institut ska multipliceras med den indikatorvikt (IW) som riskindikatorn har tilldelats. ARSi beräknas därefter genom att de viktade riskpoängen summeras.

Indikatorerna ska ha följande vikter:

Riskindikator	Indikatorvikt (IW)
Bruttosoliditet	9%
Kärnprimärkapitalkvot	9%
Likviditetstäckningsgrad (LCR)	9%*
Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)	9%*
Andel nödlidande lån	13%
Riskviktade tillgångar / totala tillgångar	6,5%
Avkastning på totalt kapital	6,5%
Systemviktigt institut	15%
Ej intecknade tillgångar / garanterade insättningar	23%

* Vid avgiftsuttaget 2021 ska riskindikatorn NSFR inte användas. Riskindikatorn LCR ska vid avgiftsuttaget 2021 ha en indikatorvikt på 18 procent.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Remisspromemorian innehöll dock ett förslag på indikatorvikt för kapitalkravskvot.

Remissinstanserna: *Sparbankernas Riksförbund* anser att det effektivaste sättet att undvika att insättningsgarantin behöver utnyttjas är att instituterna ges incitament för en stark balansräkning. *Sparbankernas Riksförbund* anser därför att vikten för respektive riskindikator ska vara oförändrad.

Avanza anser att riskindikatorn bruttosoliditet bör ges en lägre indikatorvikt och att kapitalkravskvoten istället bör ges en högre indikatorvikt.

Övriga remissinstanser – utöver vad vissa anför i frågan om införande av riskindikatorn systemviktigt institut – tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: I den nuvarande modellen är vikten för förväntad förlust betydligt lägre än vikten för sannolikheten för fallissemang. Förväntad förlust utgör dock den oviktade produkten av faktorerna sannolikheten för att institut ska falla och förväntad förlust vid fallissemang. Riksgälden anser därför att de riskindikatorer som mäter förväntad förlust vid fallissemang ska få en större vikt än i den nuvarande modellen.

Riksgälden instämmer i Sparbankernas Riksförbunds synpunkt att det finns goda skäl att skapa incitament för en stark balansräkning för att på så sätt undvika fallissemang. Riksgälden anser dock att den nuvarande avgiftsmodellen inte i tillräcklig omfattning beaktar den förväntade förlusten vid fallissemang. Riksgälden finner därför att de riskindikatorer som mäter insättningsgarantins förväntade förlust, givet att institutet fallerar, ska få en större vikt framöver. Som en följd av detta minskas vikten för de riskindikatorer som mäter sannolikheten för fallissemang. Det innebär att de enligt Eba:s riktlinjer obligatoriska riskindikatorerna inom kategorin risk för fallissemang får så låga indikatorvikter som riktlinjerna tillåter. Att som *Avanza* föreslår ytterligare sänka indikatorvikten för bruttosoliditet till förmån för en höjning av indikatorvikten för den föreslagna indikatorn kapitalkravskvot och/eller för kärnprimärkapitalkvot är således inte möjligt.

2.3.4 Fördelning av individuell riskpoäng

Riksgäldens ställningstagande: Följande skalor ska användas för att räkna ut individuell riskpoäng (IRS) för respektive riskindikator.

(i) Bruttosoliditet

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst brutto-soliditet	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst brutto-soliditet.
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Bruttosoliditet ska beräknas som primärkapital i relation till exponeringsbelopp för bruttosoliditet.

(ii) Kärnprimärkapitalkvot

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst kärnprimärkapitalkvot	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst kärnprimärkapitalkvot
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

(iii) Likviditetstäckningsgrad (LCR)

Intervall	<125%	125% – < 150%	150% – < 175%	175% – < 200%	200% ≤
IRS	100	75	50	25	0

(iv) Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst NSFR	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst NSFR
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

(v) Andel nödlidande lån

Intervall	≥ 5%	<5% – ≥2,5%	<2,5% – 1,25%≥	<1,25% – ≥0,63%	<0,63%
IRS	100	75	50	25	0

Andel nödlidande lån ska beräknas som nödlidande lån (bruttoexponering) i relation till total utlåning.

(vi) Riskviktade tillgångar/totala tillgångar

Intervall (per percentil- ranking)	11% med högst kvot riskviktade/ totala tillgångar	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med lägst kvot riskviktade / totala tillgångar
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Riskviktade tillgångar/totala tillgångar ska beräknas som riskviktade tillgångar i relation till totala tillgångar.

(vii) Avkastning på totalt kapital

Intervall	< 0% eller > 15%	>2 – 15% ≤	0 – 2%
IRS	100	50	0

Avkastning på totalt kapital ska beräknas som nettointäkter i relation till totala tillgångar och som ett genomsnitt över två år.

(viii) Systemviktigt institut

Systemviktigt institut	Nej	Ja
IRS	100	0

(ix) Ej intecknade tillgångar/garanterade insättningar.

Intervall (per percentil- ranking)	11% med lägst kvot ej intecknade tillgångar/ garanterade insättningar	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst kvot ej intecknade tillgångar/ garanterade insättningar
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Ej intecknade tillgångar/garanterade insättningar ska beräknas som totala tillgångar med avdrag för intecknade tillgångar i relation till garanterade insättningar.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Remisspromemorian innehöll dock förslag om de skalor som ska användas för att räkna ut individuell riskpoäng för kapitalkravskvot.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* anser – i syfte att minska tröskeleffekter - att de relativa intervallen bör vara fler än det antal Riksgälden har föreslagit. Bankföreningen anser också att de absoluta intervallen för riskindikatorn LCR bör vara nio.

Avanza Bank AB anser att en LCR-kvot överstigande 200 procent ska få genomslag i avgiftsmodellen. Avanza anser också att fördelningen av riskpoäng för riskindikatorn avkastning på totalt kapital bör ses över och framhåller att det bör vara en fördel för insättningsgarantisystemet att banker som tar emot inlåning går med vinst.

Finansinspektionen anser att fördelningen av riskpoäng för riskindikatorn avkastning på totalt kapital bör ses över. Finansinspektionen anför bl.a. att ett institut med hög avkastning inte nödvändigtvis tar stora risker och ett institut med låg avkastning inte nödvändigtvis tar mindre risker.

Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Skalorna för respektive riskindikator kan baseras antingen på absoluta eller relativa intervall. Absoluta intervall är enligt Riksgälden mening lämpliga att använda då det finns en känd önskvärd nivå att basera intervallen på. Relativa intervall bedöms vara lämpliga att använda om det saknas en sådan önskvärd nivå.

Riksgälden anser att relativa intervall ska användas för indikatorerna bruttosoliditet, kärnprimärkapitalkvot, NSFRR, riskviktade tillgångar/totala tillgångar samt ej in-tecknade tillgångar/garanterade insättningar. Absoluta optimala nivåer för dessa indikatorer är enligt Riksgälden svåra att fastställa. Riksgälden anser också att antalet riskklasser för de relativa riskindikatorerna ska utökas. Fler riskklasser innebär mindre intervall och att det blir enklare för instituten att, genom att minska risken, förflytta sig till en lägre riskklass.

Riksgälden anser att absoluta intervall ska användas för indikatorerna LCR, andel nödlidande lån, avkastning på totalt kapital och systemviktigt institut.

Storleken på intervallen är anpassade utifrån vad Riksgälden för respektive riskindikator bedömer lämpligt. Bankföreningen har anfört att antalet intervall bör utökas ytterligare. Det är enligt Riksgälden svårt att avgöra och närmare ange vilket antal intervall som är optimalt. Det finns dock enligt Riksgälden inte skäl att utöka antalet intervall ytterligare.

Riskindikatorn likviditetstäckningsgrad

Avanza har anfört att en LCR-kvot överstigande 200 procent bör få genomslag i avgiftsmodellen. Riksgälden bedömer att marginalnyttan med en LCR-kvot avtar ju högre kvoten blir. Riksgälden anser därför inte att det finns skäl att skapa incitament för en högre LCR-kvot än 200 procent i avgiftsmodellen.

Andel nödlidande lån

En hög andel nödlidande lån utgör en stor riskfaktor. En majoritet av de institut som omfattas av insättningsgarantin har låg nivå nödlidande lån. Ett fåtal institut sticker dock ut från de övriga genom att ha en högre andel nödlidande lån. Skillnaden instituten emellan fångas enligt Riksgälden bättre upp vid användande av absoluta intervall. Riksgälden anser därför att absoluta intervall ska användas för riskindikatorn andel nödlidande lån.

Avkastning på totalt kapital

Den absoluta merparten av de institut som omfattas av insättningsgarantin har en avkastning på totalt kapital mellan 0 och 2 procent innebärande att en riskpoäng om 0 tilldelas. Ett fåtal institut har nivåer som understiger respektive överstiger det intervallet.

En affärsmodell som genererar en hög avkastning är generellt positivt då avkastningen dels kan användas för att täcka förluster, dels kan vara en förutsättning för att ett företag ska kunna attrahera nytt kapital. Hög avkastning kan emellertid också vara en indikation på ett högt risktagande. Även om Riksgälden således i och för sig delar Finansinspektionens synpunkt att sambandet mellan avkastning och risk inte är entydigt anser Riksgälden att det saknas skäl att föreslå någon ändring av fördelningen av riskpoäng för riskindikatorn avkastning på totalt kapital.

Riskindikatorn systemviktigt institut

Indikatorn har endast två möjliga utfall. Ett institut som av resolutionsmyndigheten har bedömts vara systemviktigt får en IRS om 0, medan ett institut som inte har bedömts vara systemviktigt får en IRS om 100.

2.3.5 Beräkning av riskindikatorerna

Riksgäldens ställningstagande: Vid beräkning av riskindikatorerna ska följande värden användas:

1. *Exponeringsbelopp för bruttosoliditet:* det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 290 i bilaga X till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
2. *Intecknade tillgångar:* det värde som ska rapporteras enligt rapporteringsmall om intecknade tillgångar F32.01, kolumn 010, rad 010 i bilaga XVI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
3. *LCR:* det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C76.00, rad 030 i bilaga XXIV till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
4. *Nettointäkter:* det värde som ska rapporteras enligt post B 27 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.
5. *Nödlidande lån (bruttoexponering):* det värde som ska rapporteras enligt post C 75 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter med tillägg av gjorda reserveringar.
6. *Primärkapital:* det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 310 i bilaga X till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
7. *Risikviktade tillgångar:* det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C02.00, rad 010 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

8. *Kärnprimärkapitalkvot*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C03.00, rad 010 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
9. *Totala tillgångar*: det värde som ska rapporteras enligt post A16 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.
10. *Total utlåning*: de värden som ska rapporteras enligt posterna A3 och A4 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.

Vid beräkning av riskindikatorerna ska värdena för enskilda juridiska personer användas.

Riskindikatorn avkastning på totalt kapital ska beräknas som genomsnittet av indikatorvärdet den 31 december de två närmast föregående åren. Indikatorvärdet ska beräknas genom att nettointäkterna den 31 december år T relateras till genomsnittet av totala tillgångar den 31 december år T samt år T-1.

Vid beräkning av övriga riskindikatorer ska värdet den 31 december närmast föregående år användas.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Remisspromemorian innehöll dock förslag till värden som ska användas vid beräkning av kapitalkravskvot. I promemorian angavs därför i denna del förslag till värden för total kapitalrelation och totalt kapitalkrav. Föreskrifterna har även bearbetats redaktionellt.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att Riksgälden bör se över de definitioner och värden som föreslås användas vid beräkning kapitalkravskvot. Finansinspektionen framhåller också att ett instituts internt bedömda kapitalbehov inte bör användas i avgiftsmodellen. Finansinspektionen anser därutöver att Riksgälden, på samma sätt som för riskindikatorn för kapitalkravskvot, bör överväga om riskindikatorn bruttosoliditet ska beakta kravnivån.

Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: De riskindikatorer som används i den nuvarande avgiftsmodellen beräknas med värden som instituten rapporterar enligt vedertagna rapporteringsmallar. Riksgälden anser att en sådan ordning ska gälla även fortsättningsvis. De värden som även framöver ska användas är

således de värden som instituten rapporterar enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (genomförandeförordningen) eller Finansinspektionens föreskrifter.

Värde för NSFR (stabil nettofinansieringskvot)

Riskindikatorn NSFR ska användas första gången vid avgiftsuttaget 2022. Inom ramen för detta föreskriftsärende beslutas inget värde för NSFR.

Ändringar

Enligt nu gällande lydelse av bilagan till Riksgäldens föreskrifter om insättningsgaranti ska det värde för LCR användas som ska rapporteras enligt COREP-mall C76.00, rad 030 i bilaga XXII till genomförandeförordningen. Genomförandeförordningen har ändrats. Riksgälden anser därför att hänvisningen i bilagan till Riksgäldens föreskrifter istället ska ske till den nu gällande bilagan, bilaga XXIV, i genomförandeförordningen.

Enligt nu gällande föreskrifter ska bruttosoliditet beräknas som primärkapital i relation till totala tillgångar. En definition av bruttosoliditet finns numera i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen). Enligt tillsynsförordningen ska bruttosoliditet beräknas som primärkapital dividerat med totalt exponeringsmått. Enligt Eba:s riktlinjer bör definitionen av bruttosoliditet enligt tillsynsförordningen användas. Det saknas mot den bakgrunden skäl att överväga Finansinspektionens förslag i denna del.

Det finns behov av att ange vilket värde som ska användas vid beräkningen av exponeringsbelopp för bruttosoliditet. Riksgälden anser att det värde som ska användas är det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 290 i bilaga X till genomförandeförordningen.

Enligt den nuvarande lydelsen av bilagan till Riksgäldens föreskrifter ska det värde för primärkapital användas som ska rapporteras enligt COREP-mall C01.00, rad 15 i bilaga I till genomförandeförordningen. Riksgälden anser att det värde som ska användas istället är det värde som rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 310 i bilaga X till genomförandeförordningen.

I nu gällande föreskrifter anges att riskindikatorn andel nödlidande lån ska beräknas som nödlidande lån i förhållande till total utlåning. Därutöver anges att det värde för nödlidande lån som ska användas är det värde som

ska rapporteras enligt post C 75 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter (Finansinspektionens föreskrifter). Enligt nämnda post i Finansinspektionens föreskrifter ska problemlån redovisas efter reserveringar, dvs. nettoexponeringen. Riksgälden har under beredningen av ärendet noterat att det i Eba:s riktlinjer anges att nödlidande lån bör redovisas före reserveringar, dvs. bruttoexponeringen. Eftersom Riksgälden har för avsikt att följa Eba:s riktlinjer anser Riksgälden att bilagan till föreskriften i denna del ska ändras. Riksgälden anser också att bruttoexponeringen i förhållande till totala tillgångar är ett bättre mått att använda i avgiftsmodellen. Det finns ingen vedertagen rapporteringsmall att hänvisa till vad gäller bruttoexponeringen för nödlidande lån. Riksgälden finner därför att det värde för nödlidande lån som ska användas vid beräkningen av riskindikatorn andel nödlidande lån är det värde som ska rapporteras till Finansinspektionen enligt post C 75 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter men med tillägg av gjorda reserveringar. Riksgälden har valt att kalla det värdet för nödlidande lån (bruttoexponering).

I övrigt sker inga ändringar avseende vilka värden som ska användas vid beräkning av riskindikatorerna.

2.4 Ikraftträdande

<p>Riksgäldens ställningstagande: Föreskrifterna ska träda i kraft den 1 januari 2021.</p>

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Remissinstanserna har inte haft något att invända mot förslaget.

Riksgäldens skäl: Storleken på institutens årliga avgifter beslutas en gång per år. Nödvändiga uppgifter för beräkningen av avgifterna begärs normalt in under våren varefter avgifterna beslutas under den senare delen av det året.

Vid bedömningen av vid vilken tidpunkt föreskrifterna ska träda i kraft bör hänsyn tas till den tid det tar för instituten att anpassa sig till den nya ordningen. Den reviderade avgiftsmodellen bedöms inte medföra några större anpassningsproblem för instituten.

De ändrade föreskrifterna bör enligt Riksgälden träda i kraft så snart som möjligt, vilket är den 1 januari 2021.

Bilagan till föreskrifterna innehåller en övergångsbestämmelse.
Riskindikatorn stabil nettofinansieringskvot ska användas först från och med avgiftsuttaget 2022.

3 Konsekvenser

3.1 Allmänt

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att de nu aktuella föreskrifterna får.

Riksgälden kommer att informera om den nya ordningen på myndighetens webbplats (www.riksgalden.se). Riksgälden bedömer inte att det därutöver finns behov av speciella informationsinsatser.

Föreskrifterna bedöms inte påverka konkurrensförhållandena mellan instituten. Det saknas skäl att ta särskild hänsyn till små institut vid föreskrifternas utformning.

3.2 Konsekvenserna för samhället

En avgiftsmodell med mer riskbaserade avgifter innebär starkare incitament för instituten att ta mindre risker vilket bedöms ha positiva effekter för den finansiella stabiliteten.

3.3 Konsekvenserna för insättarna

En avgiftsmodell som är positiv för den finansiella stabiliteten borde i förlängningen också öka skyddet för insättarna. En tänkbar effekt är att räntan som erbjuds insättarna kan påverkas, antingen positivt eller negativt, beroende på hur ett instituts avgift påverkas av den reviderade avgiftsmodellen. I vilken mån räntan kan komma att påverkas beror bland annat på konkurrensförhållanden och i vilken mån som förändringen i avgift överförs på insättarna.

3.4 Konsekvenserna för instituten

3.4.1 Allmänt

Föreskrifterna berör kreditinstitut och värdepappersbolag som tar emot garanterade insättningar. Antalet kreditinstitut och värdepappersbolag som är anslutna till insättningsgarantin uppgick den 30 juni 2020 till 126 stycken, varav 109 tog emot garanterade insättningar.

3.4.2 Administrativa kostnader

Den reviderade avgiftsmodellen innebär att instituten årligen kommer att rapportera åtta nyckeltal jämfört med tidigare sju (inför avgiftsuttaget 2021 kommer endast sju nyckeltal att rapporteras). Eftersom dessa nyckeltal till stor del är vedertagna och relativt okomplicerade att beräkna bedömer Riksgälden att en eventuellt ökad administrativ kostnad är marginell.

Institutens revisorer kommer att granska något fler och i viss mån andra uppgifter än tidigare. Detta kan medföra en viss initial ökad kostnad för instituten.

3.4.3 Förändrade avgifter

Avgiftsnivån för respektive institut kommer att förändras. Skillnaden i avgift för institut med olika risknivå kommer att öka. Vissa institut kommer att få betala en lägre avgift, medan andra kommer att få betala en högre avgift. Det är en följd av att den reviderade avgiftsmodellen syftar till att göra avgifterna mer riskbaserade. Generellt kommer de systemviktiga institut betala en något lägre avgift än med nuvarande modell, medan de icke systemviktiga instituten kommer att få betala en högre avgift. Det finns dock också institut bland de icke systemviktiga instituten som kan få en lägre avgift och systemviktiga institut som kan få en högre avgift. De institut som inte har bedömts som systemviktiga står – i förhållande till de institut som har bedömts som systemviktiga - för en mindre andel av de totalt garanterade insättningarna. Den procentuella skillnaden gentemot nuvarande modell kommer därför vara större för de institut som inte bedömts som systemviktiga.

3.5 Konsekvenserna för Riksgälden

Den reviderade avgiftsmodellen bedöms inte medföra några större förändringar för Riksgäldens löpande arbete. Viss systemutveckling kan behöva genomföras, vilket innebär initiala kostnader.

3.6 Överensstämmelse med unionsrätten

De föreslagna föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.